

Ketelbinkie (Blad 1)

Toen wij uit Rotterdam vertrokken
Met de Edam, een ouwe schuit
Met kakkerlakken in de midscheeps
En rattennesten in 't vooruit

Toen hadden we een kleine jongen
Als ketelbink bij ons aan boord
Die voor de eerste keer naar zee ging
En nooit van haaien had gehoord

Die van zijn moeder aan de kade
Wat schuchter lachend afscheid nam
Omdat ie haar niet durfde zoenen
Die straatjongen uit Rotterdam

Hij werd gescholden door de stokers
Omdat ie van de eerste dag
Toen we maar net de pier uit waren
Al zeeziek in de foc'sle lag

En met jenever en citroenen
Werd hij weer op de been gebracht
Want zieke zeelui zijn nadelig
Een brengen schade aan de vracht

Als-ie dan sjouwend met zijn ketels
Van de kombuis naar voren kwam
Dan was het net een brokkie wanhoop
Die straatjongen uit Rotterdam

Ketelbinkie (blad 2)

Wanneer hij 's avonds in zijn kooi lag
En na z'n sjouwen eind'lijk sliep
Dan schold de man die "wacht-te-kooi" had
Omdat-ie om zijn moeder riep

Toen is-ie op een mooie morgen
't Was in de Stille Oceaan
Terwijl ze brulden om hun koffie
Niet van zijn kooi-goed opgestaan

En toen de stuurman met kinine
En wonderolie bij hem kwam
Vroeg hij een voorschot op zijn gage
Voor 't ouwe mens in Rotterdam

In zeildoek en met rooster baren
Werd hij die dag op 't luik gezet
De kapitein lichtte zijn petje
En sprak met grokstem een gebed

En met een één-twee-drie-in-Godsnaam
Ging 't ketelbinkie overboord
Die 't ouwetje niet durfde zoenen
Omdat dat niet bij zeelui hoort

De man een extra mokkie "schoot-an"
En 't ouwe mens een telegram
Dat was het einde van een "zeeman"
Die straatjongen uit Rotterdam